11/01/2024

«Παραμύθια της χαλιμάς ένα παιδί να μεγαλώνει με μαμά και μπαμπά»; – Του Μητροπολίτη Κισάμου Αμφιλοχίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

«Παραμύθια της χαλιμάς ένα παιδί να μεγαλώνει με μαμά και μπαμπά»;

Του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου

Αυτό ισχυρίζεται, σε δήλωση του σε Ραδιοφωνικό Σταθμό, βουλευτής κόμματος που τάσσεται υπέρ του γάμου ομοφυλόφιλων ζευγαριών, καθώς άνοιξε και επίσημα πλέον ο δημόσιος διάλογος περί του θέματος. Διάλογος που, στην Χώρα που

γεννήθηκε η Δημοκρατία, δικαίωμα λόγου και άποψης έχουν και πρέπει να έχουν όλοι, καθώς το μείζονος σημασίας αυτό θέμα δεν αφορά μόνο μια ομάδα ανθρώπων, αφορά ολόκληρη την κοινωνία. Πρόκειται περί ενός θέματος βαθύτατα κοινωνικού. Όσοι δε στοχοποιούν τους έχοντες διαφορετική άποψη από αυτούς ως δήθεν: «ομοφοβικούς», «οπισθοδρομικούς», «σκοταδιστές» κλπ. αυτά.. όντως είναι όχι μόνο παραμύθια της χαλιμάς! αλλά και έλλειψη δημοκρατίας.

«Ισότητα στον γάμο, που επιτρέπει την υιοθεσία, αλλά δεν θα περιλαμβάνει τεκνοθεσία μέσω παρένθετης μητρότητας» η εξαγγελία περί του θέματος, δηλώνοντας τις προθέσεις των νομοθετούντων. Καθώς, ως διαφαίνεται, τα παιδιά είναι εκείνα που τίθενται στο κέντρο της συζήτησις, ως κύρια επιχειρηματολογία για να πειστούν οι... διαφωνούντες. Εξ΄ αρχής δηλώνουμε πως σε ό,τι αφορά τα παιδιά οφείλει τόσο η Πολιτεία, όσο και η κοινωνία, όλοι μας έχουμε χρέος, να διαφυλάξουμε τόσο τα δικαιώματα τους, όσο και την προστασία τους. Σαφέστατα και παιδιά που υπάρχουν ήδη μέσα σε τέτοιου είδους σχέσεις θα πρέπει να διασφαλιστούν όλα τους τα δικαιώματα σε απόλυτο βαθμό. Εάν αυτό δεν ισχύει μέχρι σήμερα, αδυναμία του νομοθέτη. Είναι σαφές, επίσης, ότι οι νομοθετικές αυτές ρυθμίσεις μπορούν να γίνουν και μέσα στο ισχύον νομοθετικό καθεστώς του «συμφώνου συμβίωσης» των περιπτώσεων αυτών. Τέτοια νομικά επιχειρήματα υπέρ της προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών θα περίμενε κανείς να ακούσει και από τους υποστηρικτές υπέρ της νομοθέτησης. Αντί αυτού τα επιχειρήματα είναι για «κατοχύρωση και περαιτέρω προστασία των δικαιωμάτων των μειοψηφιών που συνιστά αφετηριακή υποχρέωση κάθε φιλελεύθερης δικαιοκρατικής πολιτείας»! Ο ορισμός δε του γάμου ως μια «ελεύθερη, συναινετική δημιουργία μιας κοινότητας αγάπης και αλληλεγγύης μεταξύ των προσώπων, η οποία βιώνεται, ανεξάρτητα από το φύλο ή τα χαρακτηριστικά φύλου αυτών», όπως προτείνει κόμμα της αντιπολίτευσης, χωρίς καν αριθμητικό περιορισμό των «προσώπων» που θα μετέχουν σε αυτή την «κοινότητα αγάπης», ως και ούτε «τα χαρακτηριστικά φύλου αυτών», αγγίζει, πιστεύουμε, τα όρια της διαστροφής του ανθρωπολογικού μοντέλου.

Μπορεί να υπάρξει «ισότητα στον γάμο», χωρίς το δικαίωμα της τεκνοθεσίας; Όχι δηλώνουν οι ειδικοί: «Σε νομικό επίπεδο, εξάλλου, η θεσμοθέτηση του γάμου των ομοφύλων, με παράλληλο αποκλεισμό της τεκνοθεσίας από αυτούς δεν ευσταθεί. Στον Αστικό Κώδικα προβλέπεται ότι σύζυγοι μπορούν να προβαίνουν από κοινού σε υιοθεσία παιδιού», ισχυρίζεται η κα Ελένη Ζερβογιάννη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Αστικού Δικαίου Νομικής Σχολής του ΑΠΘ. «...αυτό θα προσκρούσει στο τέλος στην πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που απαιτεί πλήρη ισότητα στο δικαίωμα στον γάμο», «...Η ψήφιση του πολιτικού γάμου πάει μαζί με την τεκνοθεσία και αυτό θα επιφέρει αλλαγές στο οικογενειακό δίκαιο», δηλώνουν

άλλοι ειδήμονες, καθώς ο γάμος παράγει οικογενειακό δίκαιο. Συνεπώς; Δικαίωμα του γάμου όχι μόνο η υιοθεσία, αλλά και η τεκνοθεσία, σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα!

Οι υπερασπιστές της υιοθεσίας εντός μιας τέτοιας μορφής γάμου ισχυρίζονται πως «..το βήμα αυτό θα βοηθήσει και στην αποϊδρυματοποίηση πολλών παιδιών, που θα απολαύσουν έτσι τη στοργή και την προστασία μιας οικογένειας». Ακούγεται, τουλάχιστον υποκριτικό, το επιχείρημα αυτό καθώς, ως καλώς γνωρίζουμε, άτεκνα ανδρόγυνα που έχουν κάνουν αιτήσεις υιοθεσίας σε ανάλογα Ιδρύματα ή Φορείς, αναμένουν από 7 έως 10 χρόνια απάντηση! Επομένως, σε τι είδους «αποϊδρυματοποίηση» θα οδηγήσει ένα τέτοιο μέτρο; Το δε επιχείρημα ότι δήθεν «το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων επιβάλλει την νομοθεσία αυτή», ουδόλως ευσταθεί καθώς το Δικαστήριο αυτό ούτε μπορεί να επιβάλλει κάτι, ούτε έχει παραπάνω δικαιοδοσίες από τα Εθνικά Συντάγματα, αφού συνεκτιμά τις ευρέως διαδεδομένες αντιλήψεις εντός των Εθνικών δικαιοταξιών.

Σαφώς και πάντα «ανοιχτή η αγκαλιά της Εκκλησίας», ανεξαιρέτως και αδιακρίτως για όλο το ανθρώπινο γένος. Παιδιά της αγάπης του Θεού είναι ο κόσμος όλος, ιδία όσοι Τον αρνούνται ή Τον απορρίπτουν. Χρέος όμως και αποστολή της Εκκλησίας δεν είναι απλά να «ανοίγει την αγκαλιά Της». Χρέος Της είναι να κηρύσσει την μετάνοια και να ελευθερώνει την ψυχή και την καρδιά, το πνεύμα του ανθρώπου, των παιδιών Της, από ό,τι αλυσοδένει τον άνθρωπο και τον υποτάσσει στην χοϊκότητα του, οδηγώντας τον στην ελευθερία της αγάπης του Θεού. Μια Εκκλησία που περιορίζεται στο να μοιράζει «ανοιχτές αγκαλιές» και να μαζεύει.. «like» ούτε την αποστολή Της εκπληρώνει, ούτε λόγο ύπαρξης έχει.

Φυσικά και η θεώρηση των πραγμάτων υπό το ανωτέρω πρίσμα δεν είναι επιλογή «να μην μείνουμε Ευρώπη», όπως ισχυρίζονται κάποιοι. Είναι επιλογή «να μείνουμε Ελλάδα»! Με απόλυτο σεβασμό στην διαφορετικότητα και ιδιαιτερότητα του όποιου άλλου, με πλήρη κατοχύρωση των δικαιωμάτων όλων των παιδιών, άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως, αλλά και με απόλυτο σεβασμό στον γάμο ως «ιερό δεσμό» του άνδρα και της γυναίκας. Με άμεσα μέτρα στήριξης της πολύτεκνης οικογένειας, που διαχρονικά στενάζει υπό το βάρος της αναλγησίας της Πολιτείας, με λήψη μέτρων για την δημιουργία νέων οικογενειών, μέτρων προστασίας των μονογονεϊκών οικογενειών ως και άμεση λήψη μέτρων δημιουργίας πολύτεκνων οικογενειών, καθώς η γήρανση του πληθυσμού και το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα της Χώρας είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος αφανισμού της Ελλάδας. Προστατεύστε λοιπόν την Ελληνική οικογένεια, δώστε κίνητρα δημιουργίας νέων οικογενειών, διασφαλίστε την κοινωνική συνοχή και μην αναλώνεστε σε ό,τι πουλά στους καιρούς μας.